

Київські таємниці

Квітень 05, 2021 Анастасія НЕСЕНЮК, студентка I курсу Інституту журналістики Київського університету імені Бориса Грінченка Коментарів немає

В історії Києва відчувається велич споконвічної столиці. А в середмісті – його неповторна атмосфера і неопалима аура. Це помітно навіть у поглядах тутешніх мешканців, у їхніх усмішках. Вже не кажу про їхні оповіді, про тисячі світлин у соціальних мережах...

На жаль, за метушливим сьогоденням люди все менше звертають увагу на «дрібнички», в яких затаїлася душа міста: старі під'їзди з розмаїттям своїх незведаних історій, фасади будинків, застиглих в очікуванні реставрації, невеличкі дворики, повз які проходимо ледь не щодня...

Дім на вулиці Бульварно-Кудрявській, 34

«Будівля художнього училища», «будинок-привид», «проект божевільного архітектора» – як тільки не називають трохи моторошну, але по-своєму чарівну архітектурну знахідку зодчого.

Дім нахабно заступила дебелия новобудова, пройти до нього можна тільки через арку на Бульварно-Кудрявській, 36. З одного боку будівля дво-, а з іншого – чотирьохповерхова. Хаотично виступають балкони, вікна округлої, прямокутної і трикутної форм.

Колись це обійстя належало дворянам Рогальським. З тих часів збереглася одна будівля, та й ту неодноразово «модернізовували» – так, що вона зрештою втратила свій первозданний вид. Збереглися свідчення про те, що тут була Мавританська каплиця: її елементи проглядаються в зовнішньому вигляді споруди. Спочатку будинок перетворили на гуртожиток, згодом реконструювали під комунальні квартири. Нині він в аварійному стані, але в деяких із 17-ти його квартир і дотепер живуть люди.

Під'їзд на вулиці Саксаганського

Будинок постав 1900 року за проектом Миколи Гарденіна: риси попередніх архітектурних стилів у ньому сплелися з елементами неоренесансу. Дата зведення зазначена на фасаді у картуші*, який тримають грифони. Над головним входом – амури серед виноградних грон. У 1910-х роках в садибі була школа співу і оперний клас Вронського.

Під'їзд прикрашено не менш помпезно. Стіни вестибюля розбиті на фільонки** й увінчані рослинним фризом.

Будівля потихеньку руйнується: стеля підтримується металевими підпорами, а частина ліпного декору геть обвалилася.

Під'їзд на вулиці Саксаганського – II

Ще одна архітектурна перлина цієї історичної київської вулиці – будинок у стилі пізнього модерну, побудований 1912 року на замовлення лікаря-терапевта Якова Белаковського. Нижній поверх призначався для торгових приміщень. Архітектор будинку невідомий.

З під'їзду ведуть мармурові сходи, на стелі – ренесансний орнамент. Стіни декоровано плоскою рустовкою***, пілястрами**** і шістьма барельєфами з античними сюжетами. Сходові прольоти викладено метлаською плиткою*****, а металеві огорожі прикрашено округлими рослинними візерунками.

Дохідний дім на Малопідвальній, 15

Заради цього будинку варто відвідати Малопідвальну вулицю. Рік тому тут за \$150 000 продавалася двокімнатна квартира на третьому поверсі, з ажурним балконом і видом на місто. На виставлених фотографіях виднілися пишні стелі, автентичні меблі, оригінальні віконні рами і підлогове покриття.

Ділянка, на якій постав будинок, входила до великої садиби графині де Бальмен. У 1887 році його купила М. Телалова і через 10 років на місці дерев'яних споруд виросла цегляна будівля. Автор проекту уже згадуваний київський зодчий Микола Гарденін.

Гарденінський почерк видно одразу: фасад будинку – те саме поєднання історизму з елементами неоготики. Прикрашений круглими медальйонами з барельєфними жіночими головами. У будинку збереглися оригінальні дерев'яні двері в неоготичному стилі, деякі деталі оформлення під'їзду.

Під'їзд на вулиці Шота Руставелі

І досі зберігає справжній французький шик: стримане оформлення, мармурові сходи, металева огорожа з ажурними орнаментами.

Будинок споруджено 1896 року за проектом Андрія Крауса і належав купцеві першої гільдії, відомому домовласникові і виноторговцю Льву Бендерському. Не дивно, що на першому поверсі була винарня.

На решті поверхів були апартаменти для завання в оренду. У деяких квартирах досі збереглася оригінальне оздоблення: кахляні печі, ліпнина на стелях, стіни у мальовничих панно. Нині тут і мешкання. й офіси.

Отакий він, наш вічний Київ. Ніби все життя тут, безвиїзно, а по-справжньому його так і не знаєш...

*Картуш – скульптурна або графічна прикраса у вигляді декоративно обрамленого щита чи напіврозгорнутого згортка, на яких вміщують написи, герби, емблеми тощо.

**Фільонка – прямокутна вирівняна чи декорована поверхня стіни, пілястри, обведена рамою, іноді трохи заглиблена.

***Рустовка – в архітектурі облицювання зовнішніх стін будівлі або деяких просторів на них чотирикутним, правильно складеними, із щільно пипасованим один до одного камінням, лицеву сторону яких залишають неотесаною або обтесають дуже грубо, проте по краях обведять невеликою гладкою смугою.

****Пілястра – плаский вертикальний прямокутний виступ на поверхні стіни або стовпа.

*****Метласька плитка – плитка з випаленої легкоплавкої глини, що використовується для настилання підлог та облицювання стін.